

מ"ת 13882/08/21 - מדינת ישראל נגד דאהר אבו כף, מוסא אבו עסא

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 13882-08-21 מדינת ישראל נ' אבו כף (עציר) ואח'
תיק חיצוני: 502951/2021

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא ענת חולתא
מבקשים מדינת ישראל
נגד
משיבים
1. דאהר אבו כף (עציר)
2. מוסא אבו עסא (עציר)

החלטה

1. בפני בקשת המדינה לעצור את המשיבים עד תום ההליכים בעניינו.

כתב האישום והבקשה:

2. ביום 5.8.21 הוגש כתב אישום בענינם של המשיבים המייחסים להם עבירות של **קשירת קשר לעשות פשע**, לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); **התפרצות למגורים/ תפילה לבצע עבירה**, לפי סעיף 406 (ב) לחוק; **שיבוש מהלכי משפט**, עבירה לפי סעיף 244 לחוק; **היזק לרכוש במזיד**, עבירה לפי סעיף 452 לחוק.

על פי כתב האישום, בתאריך 22.7.21 או בסמוך לכך, קשרו הנאשמים קשר לבצע פשע בכך שתכננו לפרוץ לבית מגורים.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 22.7.21, סמוך לשעה 21:00, הגיעו הנאשמים ברכב מסוג סקודה למושב נווה מבטח (להלן: "המושב"), כשהם מצוידים בשני זוגות כפפות, פנסים, מברג ובשני טלפונים סלולריים "מבצעיים" וכרטיסי SIM לא מקושרים לבעלים, אשר שימשו אותם לצורך ביצוע הפשע.

במעמד המתואר, חיפשו בית במושב אליו יוכלו להתפרץ, תוך שהם משוחחים ביניהם באמצעות הטלפונים המבצעיים.

הנאשמים התפרצו לבית מספר 17 במושב, השייך למתלונן בכך שפרצו בכוח את תריס חלון מטבח הבית, ניפצו את שמשת החלון, נכנסו לתוך הבית וחיפשו אחר רכוש שיוכלו לגנוב.

בהמשך לכך, ולאחר שלא מצאו רכוש לגנוב, יצאו הנאשמים מתוך הבית, חזרו לרכב והחלו לנוע לכיוון דרום על כביש 40.

במעמד זה, משהבחינו הנאשמים במחסום משטרה ברכם, השליכו הנאשמים חלק מפרטי הלבוש אותם לבשו במהלך ההתפרצות וכן את הטלפונים הסלולריים לצד הכביש, זאת עשו בכוונה להכשיל הליך חקירה.

הבקשה:

3. המדינה עותרת למעצר המשיבים עד תום ההליכים נגדם שכן קיים יסוד סביר לחשש כי המשיבים יסכנו את בטחונו של הציבור ורכושו באם ישוחררו, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות ולתחכום הכרוך בהן וכן נוכח עברם הפלילי של המשיבים בהרשעות קודמות בעבירות רכוש ועבירות נוספות ומאסר מותנה התלוי ועומד נגד שניהם.

טענות הצדדים לראיות:

4. ביום 12.8.21 התקיים בפניי דיון בתשתית הראייתית.

המבקשת טענה, כי מארג הראיות הנסיבתיות קושרות את המשיבים למיוחס להם בכתב האישום.

הראיות מורכבות מצילומים ממצלמות האבטחה בבית בו התבצעה הפריצה, שם ניתן לזהות פריטי לבוש עם סימנים ניתנים לזיהוי. משיב 2 נתפס עם חולצה שעליה כיתוב במיתוג הנראה גם במצלמות.

בבדיקת מעבדה שנערכה לחולצה שנמצאה במקום נמצאה דגימת ד.נ.א של משיב 2.

בתיק צילומים ממערכת 'עין הנץ', המתעדים את מסלול הנהיגה של הרכב בו נסעו המשיבים. בין היתר הרכב נצפה גם בתל אביב ונצמאה בו גם קבלה של חניון המצוי בעיר תל אביב. משכך, על פי לוח הזמנים, לא ייתכן שהמשיבים היו ברמלה כפי שטענו.

נטען, כי בזירה נמצאה טביעת נעל שנבדקה במעבדה ומתאימה לנעליו של משיב 2.

כן הפנתה המבקשת להאזנות הסתר אשר בוצעו לשיחות טלפון שנערכו בין המשיבים אשר המזוהים בחלקן על פי קול ועל פי שם. נטען, כי בשיחות הללו, המשיבים מדברים על פרטים הקשורים לבית שנפרץ, כגון מראה דלת הכניסה, התנהגות הכלבים במקום, שימוש במברג שנתפס בזירה, החלון שנפרץ.

ביחס לחולצה שנתפסה בסמיכות למקום מעצרם של המשיבים, בתחילה משיב 1 מכחיש כל קשר אליה ובהמשך טוען, שבעבר עסק באיזור בפעילות ספורטיבית וייתכן זרק שם את הבגדים.

נטען בנוסף, כי ברכב בו נתפסו המשיבים, נמצאו מדבקות של מספרי טלפון של כרטיסי הסיים עליהם בוצעו האזנות הסתר.

המבקשת מפנה גם לצילומים מתחנת הדלק בלקייה, שם המשיבים מאשרים שהיו, ולפרטי הלבוש הדומים הנצפים

במצלמות האבטחה.

5. ב"כ המשיב 2 טען, כי אין ראיות ישירות לפיהן המשיבים פרצו לדירה הנטענת. המשיבים לא נצפו בדירה ואין ראיה פורנזית המלמדת כי היו בדירה.

התיעוד ממצלמות האבטחה לא קושר את המשיבים ישירות ולא נתפס בחזקתם רכוש מהדירה.

הראיות אליהן הפנתה המאשימה מצויות ב"פריפריה".

הראיות שהוצגו סתמיות ולא די בהם לקשור את המשיבים למעשים אלה דווקא - הדיבור על כלבים אינו ייחודי, שימוש במברג אינו ייחודי, הכיתוב הממותג על החולצה לא די בו, טביעת הנעל אינה קושרת את המשיב אלא מדובר בזיהוי ברף הנמוך שהוא רק על פי סוג הנעל.

הסבר המשיבים לכך שיצאו לטייל ברכב לא נסתר ואין משמעות למסלול הנטען או לשהות בתל-אביב.

הראיות שבתיק מקימות חשדות, אך אין די בחשדות להגשת כתב אישום.

6. ב"כ המשיב 1, טען כי התיק מבוסס על ראיות נסיבתיות ממספר סוגים וביקש להתייחס בעיקר להאזנות הסתר.

נטען, כי משיב 1 אינו מזהה את עצמו בשיחות ולא ניתן לקשור אותו לשיחות אלה. קיים זיהוי על פי שם בהאזנות הסתר והזיהוי על פי קול אינו מספק במקרה זה. נטען, כי מדובר בעניין שבמומחיות המחייב הצגת חוות דעת מומחה לעניין זיהוי הקולות.

לא ניתן לקשור את המשיבים למכשירי הטלפון ה"מבצעיים".

נטען, כי החולצה שנתפסה בשטח נתפסה במרחק של 100-500 מטרים ממקום מעצרם של המשיבים בכביש לכיוון צפון, כאשר הם נסעו לכיוון דרום ולכן לא ניתן לייחס אותה למי מהמשיבים.

גרסת משיב 1 לא נסתרה, ולפיה משיב 2 אסף אותו לטיול, הם נסעו לרמלה, לאחר מכן נרדם ולא יודע היכן היו.

נטען, כי גרסאות המשיבים מתיישבות עם הראיות הנסיבתיות.

7. בנסיבות אלה, ביקשו ב"כ המשיבים, כי בית המשפט יבחן חלופות למעצרם של המשיבים.

דין והכרעה

8. לאחר בחינת הראיות שבתיק וטענות הצדדים המסקנה המתחייבת היא, כי התשתית הנסיבתית שנאספה אל

התיק מהווה ראיות לכאורה להוכחת אשמת המשיבים במיוחס להם בכתב האישום.

9. המשיבים בגרסתם טוענים כי הם יצאו לטייל ברמלה.

משיב 1, בחקירתו מיום 23.7.21, מסר כי הוא נפגש עם המשיב 2 בתחנת הדלק בלקייה וכי הם סיכמו לנסוע לרמלה ולוד לפגוש חברים. לדבריו נפגשו עם מספר חברים ביחד, לאחר שסיימו הם נסעו הביתה והוא נרדם. בהמשך החקירה, טען כי אינו מכיר את החברים ברמלה וכי רק הצטרף לנסיעתו של המשיב 2 מתוך שעמום (חקירה מיום 23.7.21, עמ' 5, שורה 63). כנשאל מה לבש משיב 2, טען כי הוא לא זוכר.

גם ביחס לטלפונים שנמצאו ברכב בו נעצרו, טען כי הוא לא זוכר שהיו טלפונים, לאחר מכן טען שיכול להיות שהיו ויכול להיות שנגע בהם (עמ' 6, שורה 93).

בחקירתו מיום 29.7.21, טען המשיב 1, כי הוא נזכר כי במקום בו עצרו אותם הוא נוהג לעשות כושר, וכי באחת הפעמים, מאחר והיה לו חם הוא זרק את בגדיו סמוך לשם. כמו כן טען כי הדובר הנשמע בשיחות שהוצגו לו איננו הוא.

10. משיב 2, טוען כי רכב הסקודה בו נעצרו שיין לאמו וכי ביום המעצר נסעו לבקר חברים. בחקירה מיום 23.7.21 משיב 2 סירב לענות לשאלה האם יצא מביתו לבדו (עמ' 5 שורה 52), בהמשך השיב שמשיב 1 נסע איתו ברכב, ולשאלה היכן פגש אותו שוב סירב לענות (עמ' 5, שורה 64). משיב 2 לא השיב כלל לשאלות בנוגע למעשיו ברמלה ולא שלל את האפשרות שהיה גם בתל-אביב כי הוא עובד בכל מיני מקומות (בתחילה מסר כי הוא עובד בחנות מכולת בתל שבע). בחקירותיו הנוספות, משיב 2 לא שיתף פעולה, ברוב השאלות שמר על זכות השתיקה וביקש מהחוקר "שלא יסבכו אותו".

11. מצפייה בתמונות פרטי הלבוש המתועדות בתחנת הדלק בלקייה ובמצלמות האבטחה של הבית, אכן קיים דמיון רב במספר פרטי לבוש - המותג המוטבע על חזית החולצה, כובע קסקט משובץ, שגם נתפס בהמשך בסמוך מאד למקום המעצר.

על פרטי לבוש אלה שנתפסו בסמוך למקום המעצר נצמאה גם דגימת ד.נ.א. של משיב 2 (חו"ד מז"פ מיום 3.8.21).

הסברו של משיב 1 המסביר את הימצאות פרטי הלבוש בכך ש"עושה כושר" במקום מפקופק על פני הדברים. המשיב מתגורר בפזורת אום בטין מהרוחקת ממקום המעצר, שולי הדרך בכביש הראשי. גם ההסבר שכשחם לו במהלך הפעילות הספורטיבית הוא זורק את בגדיו בשטח ומשאיר אותם שם קשה מאד לקבל.

12. לענין זה ראו גם דו"ח הפעולה של השוטר שפיגל, לפיו המשיב 2 לבש קפוצ'ון ללא חולצה מתחתיו, וזאת במזג האוויר החם וכן כי היה יחף. עוד מצויין, כי החולצה שנתפסה בשטח היתה ספוגה בזעה, דבר שודאי אינו מתיישב עם הטענה שהחולצה נשכחה במקום בעבר ומתיישבת היטב עם הסברה ההגיונית, שהושלכה על ידי המשיב עובר למעצר.

13. אכן, "התאמה סוגית" בין עקבות הנעליים אשר נמצאו בזירה לנעליים של משיב 1 אינה ראיה מספיקה להפללה כשהיא עומדת בפני עצמה. אך כאשר היא מצטרפת לראיות נסיבתיות נוספות המלמדות על דימיון רב לפרטי לבוש אחרים - קטנה מאד האפשרות למקריות והמשקל הנסיבתי של הראיות יחדיו מתעצם.

14. אכן, מסלול נסיעת המשיבים לתל-אביב אינו קושר אותם ישירות לזירת העבירה. ואולם הוא גם סותר, בשים לב למסלול המתואר ולזמנים המתוארים את גרסתם כי טיילו ברמלה ובלוד.

15. אשר להאזנות הסתר, זיהוי קולי שנערך על ידי המשקלטים על פי שיחת בסיס (ראו שיחת שבין משיב 1 לחוקר לאחר מעצרו) מהווה ראיה לכאורה. בחלק מהשיחות הזיהוי הוא שמי. מדובר בראיה לכאורה המספיקה לשלב זה והטענה למהימנות הזיהוי או אפשרות הטעות בו, דינה להתברר במסגרת התיק העיקרי.

16. עיון בתוכן השיחות קושר את הדוברים בהם לאירוע המתואר בכתב האישום. ברור מהשיחות, שהן מתייחסות למעשה עבירה של פריצה לבית והדברים עולים בבירור מהתוכן שעניינו הבית אשר נפרץ, האופן בו הוא נפרץ, פנסים שנשכחו ברכב, מברג בזירה, כלבים והתנהגותם (באחת השיחות אף נשמעו נביחות כלב ברקע), חלון הבית ומראה דלת הכניסה. פרטים אלה נמצאו תואמים את הזירה שנפרצה.

גם בעניין זה, לו דובר היה בראיה העומדת לבדה, ייתכן שניתן היה לקבל את הטענה כי מדובר בחשדות בלבד. כאשר ראיות מותאמות אלה חוברות לראיות הנוספות שבתיק, המכלול הראייתי הנסיבתי המצטבר קושר היטב את המשיבים למיוחס להם.

17. כך גם לגבי הפריטים אשר שנמצאו ברכב בו נעצרו המשיבים: שני פנסים, שני זוגות כפפות ברצפת המושבים, שני חלקים של מכנס מתפרק עם כתמי דם עליו. פריטים אלה מעוררים חשד בפני עצמם וכשהם מצטרפים לתוכן שיחות הטלפון ולעובדה כי משיב 2 נתפס כשהוא מדמם ברגליו הם מחזקים מאד את התשתית הנסיבית.

18. במכונת נתפסו גם מדבקות עליהן מודפסים מספרי טלפון, שאחד מהם הוא אחד מהטלפונים ה"מבצעיים" נושא האזנות הסתר. מדובר בקישור כמעט ודאי בין יושב הרכב שבו נתפסו המשיבים לשיחות המואזנות. לא נשמע הסבר או התייחסות לכך בחקירות המשיבים או בטענות באי כוחם (ראו מסמך כז בתיק שנערך ע"י השוטר נאור ביטון מיום 24.7.21).

19. בנוסף למתואר לעיל, מחקרי התקשורת מצביעים על כך, שהטלפונים ה"מבצעיים" מאוכנים בשעת האירוע הנתען בסמוך לזירת האירוע וכן האיכונים מלמדים על הימצאותם בתל-אביב. בכך נלמד קשר נסיבתי בין המכשירים המבצעיים ובין הרכב בו שהו המשיבים, וכן בין המכשירים המבצעיים ובין הזירה.

סוף דבר

20. סיכומי של דבר, המארג הראייתי שפורט לעיל מקים תשתית ראייתית נסיבית שהיא ברמה הגבוהה הקושרת את המשיבים למיוחס להם.

21. המשך הדיון במועד הקבוע לתאריך 19.8.21 בפני שופט תורן מ"ת, לדיון בעילות המעצר ואפשרות שחרור לחלופה.

ואולם, ככל שב"כ המשיבים יבקשו עוד קודם לכן לבטל את הדיון הקבוע וכי ענינם ייבחן על ידי שירות המבחן בשים לב לעברם הפלילי והמאסרים המותנים, יוכלו להגיש בקשה ובית המשפט יורה על דחיית הדיון עד לאחר קבלת תסקירים.

22. המזכירות תודיע לב"כ הצדדים.

23. תיק החקירה יוחזר למאשימה באולם המעצרים.

ניתנה היום, ח' אלול תשפ"א, 16 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.